

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 267.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

διὰ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς μαρίας παρὰ τὸ σῶμα
 ἔχειν τὰς φρένας, καὶ τὸτο ἔ μόνον
 οἱ ἔξωθεν ἴδασι σοφοί, ἀλλὰ καὶ ὁ θε-
 σπέσιος ἠπίστατο Παῦλος. τὸ γὰρ ἡ-
 γμονός εἰρηκότος αὐτῷ, μάρτη Παῦ-
 λε, τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μα-
 ρίαν περιτέπει. ἔ μόνον μὲν φησι κρῆ-
 πτε, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας
 ῥήματα σποδίζομαι, τῆς μαρίας τὴν
 σωφροσύνην ἀπιδιόχευται. καὶ ἄλ-
 λους δὲ πάλιν ἔγραψεν, ἔπε ἐξέστημι
 θεῷ, ἔπε σωφροσύνην ὑμῖν τῆς σκῆ-
 πης τῆς φρενῶν, τὸ σῶμα αὐτῶν ἔχειν
 καὶ τὴν ἀπιδιόχευται. σωφροσύ-
 νη μὲν οὐδὲ πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέ-
 μουσι δὲ αὐτῷ τὴν περιουσίαν καὶ
 ἔξωθεν εὐ ποιῶντες πνέες, τῷ τῆς ἀ-
 γνείας παράματι ἔξοχότατα τῆς
 ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῆς μαρίας
 ἀπιδιόχευται, τὸ καθεστῆαι μινύ-
 εἰ δὲ τῆς λαγνείας, τὴν ἐγκρατείαν
 καὶ τὴν ἀγνείαν δηλοῖ.

atque amentia opponitur, ὡς τὸ σῶμα
 ἔχειν τὰς φρένας, hoc est, quod saluam & in-
 columem mentem habeat. Idque non ij-
 duntaxat, qui apud exteros doctrina præ-
 diti sunt, norunt: sed etiam diuinus Pau-
 lus cognitum & exploratū habebat. Nam
 cum Præfatus ad eum hæc verba habuisset,
 Infans Paule: Multæ te literæ ad insa-
 niam conuertunt, Non insanio, inquit,
 optime vir, sed σωφροσύνης (hoc est prudenti-
 æ) & veritatis verba loquor. Quo quidem
 loco σωφροσύνην insaniam opposuit. Ac rur-
 sum ad alios hunc in modū scribebat. Siue
 mente excedimus, Deo: siue sobrij sumus
 τῆς σκῆπης τῆς φρενῶν vobis. Quo item in
 loco mentis excessum & alienationē eius
 incolumitati opposuit. Ergo σωφροσύνη
 quidem id omne est, quod peccato caret:
 verūm quidam, nec sanè immeritò, hanc
 appellationem castitati per excellentiam
 tribuit, quòd virtutibus omnibus præster.
 Quocirca hoc vocabulum, si amentia op-
 ponatur, sanæ mentis statum indicat: si au-
 tem libidini, continentiam & castitatem
 designat.

Τῷ αὐτῷ οὐξ.

Eidem. 267.

Ἰδοὺ, ὡς ἐστὶ κεφαλὴ, ὅτι τὰ ὡς
 δείγματα ἔχ' πάντα λαμβάνεται,
 καὶ τοῖς περιουσίαις ἀρμόζεται, ἔπε
 οὐκ ἂν εἴη ὡς δείγματα, ἀλλὰ ταυ-
 πότης, ἀλλὰ καὶ τὸ χρησίμου ἡμῶν,
 καὶ εἰς ὁ παρ' ἀληθείαν ἐκλεξαμένους, τὸ
 λοιπὸν ὅπως χαίρειν εἶν. καὶ ἵνα ἐν
 ἡ δὲ ὡς ἀλλοίωσις καὶ τοῖς λοι-
 πῶν ἀνατέμω ἐρμηνείας ὁδὸν, ἀκου-
 σὸν πῆ φησι ὁ πατριάρχης περὶ τῆς
 σωτήρος, ἀναπέσων ἐκοιμήθη ὡς λέων.
 ἄρ' οὖν πάντα τὰ τῷ θεῷ περιουσία
 περιουσίαις τῷ Χριστῷ. ἀπαγε-
 ἀλλὰ τὸ ἀμαχὸν καὶ φοβερὸν, καὶ βα-
 σιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ θεοδιδέ,
 καὶ εἰ π' ἄλλο περιουσι τῷ λέοντι, εὐ-
 ποιῶντες περιουσίαις. καὶ ὅταν
 λέγη, ἀπατήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος
 σπορυδῶν, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκ-
 λήματα. ὅτι ἄλλο π' τῆς τῆς ἀρκῆς

Illud scito, sacrosanctum caput, exem-
 pla non omni ex parte assumi, atque ad in-
 stitutam Orationem accommodari (non
 alioqui exempla, sed eadem res esset) ve-
 rum oportere, nos selecto eo, quod con-
 ducit, & ad quod adhibita sunt, quicquid
 reliquum est, valere iubere. Atque vt vnū
 aut alterum proferens, cæteris quoque ex-
 planationis viam aperiam, audi quid de
 Salvatore Patriarcha dicat: Recumbens
 dormiuit vt leo. Num igitur & omnia, que
 leoni insunt, ad Christum accommodabi-
 mus: Minimè sanè. Verūm inuidētū robur,
 ac terrorem, regiamque authoritatē affu-
 mentes, feritatem atque immanitatem,
 & si quid aliud leoni inest, si rectè facerē
 volumus, transiliemus. Eodem modo cum
 ait Deus, Occurrām eis vt vrsa anxia, vl-
 tricem duntaxat vim accipiemus, nō aliud
 quicquam ex his que vrsæ insunt. Atque

V v

ita in reliquis etiam exemplis faciendum est. Da enim sapienti occasionem, & sapientior erit.

σοφώτατον ἔσται καὶ ἐπιτῆσαι τοῖς λοιποῖς τοῖς δειγμάτων ποιῆσαι χεῖρ διδού γὰρ σοφῶ ἀφορμῶν, καὶ σοφώτερος ἔσται.

Isidoro Diacono. 268.

Ἰσιδώρῳ Διάκονῳ. σξη.

Virtutum congruentia iustitiæ pulchritudinem efficit: quæ quidē cogitationem omnem, ac soletiam tum manus, tum colorum excedit. Verum quemadmodum in corpore valentior pulchritudinis pars est oculorum pulchritudo, ita etiam in animo præcipua pulchritudinis pars est pietas. Quod si etiam virtutum congruentia insuper accesserit, eximia quædam pulchritudo futura est.

Ἡ συμμετρία τῆς ἀρετῆς, τὸ δὲ δικαιοσύνης χάλλος διμυργεῖ, ὁσπρ ἔνοιαι τε ὑπεράλλει πάσαι καὶ σοφίαι, ὁποῖα χεῖρὸς τε καὶ χεῖράτων, ἀλλ' ὡσπρ ἔπι τῷ σώματι τὸ τυραννικώτερον μέρος τῆς εὐμορφίας τὸ τῆς ὀφθαλμῶν ἔστι χάλλος, ἔσται καὶ ἐπι τῆς ψυχῆς τὸ κορυφαῖότατον μέρος τῆς εὐμορφίας ἔστιν ἡ εὐσέβεια. εἰ δὲ καὶ ἡ συμμετρία τῆς ἀρετῆς συνδράμοι, ὑπερχεῖλον γενήσεται τὸ χάλλος.

Paulo. 269.

Παύλῳ. σξθ.

Quandoquidē ii, qui multa dogmata fecerunt, morte grauiorē cruciatū, his, qui fidem ipsis adhibuerunt, pepererunt, saluberrimi medicamenti loco sit iis, qui fauciati sunt, pœnitentia & resipiscentia.

Ἐπειδὴ οἱ κεκῶς δογματίσαντες βλάτε μείζονα πινωῖαι τοῖς ἀσεβέσι πῶς πιστεύουσι ἔτεκον, ἔσται τοῖς βεληιδροῖς ἄριστον φάρμακον ἢ μεταγνωσις.

Lampetio Episcopo. 270.

Λαμπετίῳ Ἐπισκόπῳ. σσι.

Et si tuam erga urbem benevolentiam probo: tamē illud te admonitum velim, ut eam non luctu ac lachrymis, sed votis ac precibus recuperes. Quamvis enim ea, ut scripsisti, vna cum Animonio morte occubuerit, spes tamen est, præsertim accedente diuini nominis auxilio, fore, ut ipsa rursus erigatur. Verē enim, ut à te dictum est, hominum multitudine ac diuitiis obcharissimi illius viri preces nuper florens, ac virtutibus ornata & exulta, nunc ad eam, & corporum, & diuitiarum, & ædificiorum paupertatē deiecta est, ut qui reliqui facti sunt, partim è patria euolatint, partim plagis affecti in carcere diem vitæ extremum clauserint: dum interim is, qui antistitis speciem gerit, nihil horum curat, verum ex his quidem rebus, ex quibus nefas est, delicias sibi parat, neces-

Ἀποδέχρημι μὲν σε τὸ ἔσθαι τὴν πόλιν εὐνοίας, οὐκ εἶναι δὲ παραμένει διχνοὶ φήθην, μὴ θλίβοις, ἀλλ' εὐχῆς αὐτῶ ἀνακτήσασθαι. εἰ γὰρ καὶ, ὡς γέγραπται, Ἀμμωνίῳ θανάτῳ συντεθῆκε ἡ πόλις, ἀλλ' ἐλπίς ἔστι τῆς θείας ἰσχυρῆς μὲν βοήθειας ῥοπῆς, πάλιν αὐτῶ ἀναστῆναι. ὄντως γὰρ, ὡς ἔφη, εὐαδρία ἠρόλι καὶ χεῖρῶσι κομῶσαι καὶ ἀρετῆ κελουμένη μὲν, ἀλλ' αἰς οὐκ εἶναι τὸ αἰοδίμω εὐχῆς, νῦν εἰς τοσαύτῳ κατηνέχθη πεινῶν καὶ σωματῶν καὶ χεῖρῶν, καὶ οἰκοδομημάτων, ὡς τὸ ὑπολειφθέντων τὸς μὲν ἀποπέλωσαι τὸ πατρῴος, τὸς δὲ τυπόμενος ἐν δεσμοτηλείῳ ἀποθανεῖν, τὸ δοκῶντος ἠγείσθαι, μηδὲν ποιουμένου ἰσχυροῖαν, ἀλλ' ἐν πρυφάντος μὲν ἀφ' ὧν ἔθεμις τὰς ἀναγκῆς τῆς πεινῆτων τροφῆς, εἰς ἰδίας